

Глас на јавноста Писма "ПОД ПРИСМОТРА"

"Под присмотра"! Појмување во моето битие. За никого допиливо. Длабок набој. На почетокот на 2006 година извесни јавни фактори отворија тема на една трибина. По воведничарите зборуваше и Илија Андонов, син на Методија Андонов-Ченто. Добив збор. Душевниот набој кој го поднесувам од 1958 г., кога сум вклучен во ВМРО-тројка, требаше да го изречам за една минута. Кусо време, но мое. За оваа тема туѓ сум за јавноста. И сите ние означени "Под присмотра". Од 1958 г. минувам на 1961 г. мај 1961-октомври 1962 г., студент на Правниот факултет "под присмотра" на УДБА. Причина: подметнати летоци за независна и обединета Македонија. Животен набој. Мислата стига до необјасливи далечини. Никола Крстевски, покоен, Господ со него, другар од детскиот дом во Битола, од човекот од УДБА одреден за известување, во октомври 1962 г. во паркот на Студентскиот дом "Стив Наумов" ми рече: "На иследникот му кажав дека Уставно право положи затоа што си го сфатил системот". Иследникот рекол: "Штом го сфатил системот завршува "присмотрата". Се вратив во тековниот живот. Соочување со иднината. Пред неа стои "присмотрата". Човек од УДБА ќе влегува во канцеларија на претпријатието во кое би бил правник. Идеја: ќе станам судија, јас дете на паднат борец во Граѓанската војна во Грција. УДБА не ќе може да влегува во канцеларија на судија. Ми помогна мојот професор од Правниот факултет, Петар Манговски. Исто презиме. Господ со него. Работа во Општински суд 2 во Скопје. Во 1969 г. станав судија.

Животот течеше. Со идејата за независна и обединета Македонија, проникната длабоко во моето битие. Нејзина е песната "Без тебе земјо", повредлива по член 116 од Кривичниот закон пет години минимум казна затвор за Македонија "цела". Песна во книгата поезија "Гладострав", 1975 г.

Да, режим на глад и страв. Не ја објавив во весник поради Македонија "цела". Култност кон Јосип Броз во "Создавање божество", песна во истата книга. Наспроти божественоста на Јосип Броз во песни на многу македонски поети. Човек од УДБА ми се приближи на Струшките вечери на поезија во 1975 г. Го забележав и во текот на моето дружење со Ристо Шишков 1981/86 г. за кого по повод смртта објавив песна во Канада. "Присмотрата" како член на ДПМ не ми е некое оптоварување. На единственото мое литературно читање во тој режим на Косово во 1985 г. ми беше прилепен поет, човек на УДБА. Како на обична нула му го газев секој збор. Жално го гледам во тоа минато. Сосема друга е "присмотрата" за Македонија "цела". "Присмотрата" поради идејата за независна и обединета Македонија ја проследуваше длабок животен набој. Товар за моето психобитие до необјасливи длабочини. Не бев во затвор. Не ги трпев насилствата од книгите за Горги Доцев, Стојан Ристевски, Стојмир Робевски, Ефтим Гашев, од книгата за Ченто. Бев во духовен затвор. Соработниците на УДБА за "присмотра" доаѓаа дома, на работа, приоѓаа на улица. Изместување од редовниот тек на животот. Двоен живот. Немаше со кого да се сподели. Се густеше набојот душевен. И една вистина за власта. Не ми се замеша во судиската работа. Два необјасливи повода кога бев општински судија, не ги доживував како засежливи. 11.3.1990 година. Сбир на МААК во Универзална сала. Прв упатив јавен повик за независна Македонија. И против диктаторот Јосип Броз. За независна Македонија повикував на основачките собири на партиите. Во белградска "Борба", 14-15.4.1990 г. Ненад Батковски го објави мојот повик. Македонските весници ме премолчуваа. Станав член на собраниската Уставна комисија, непартиски претставник на ВМРО-ДПМНЕ. Време за ослободување од душевниот набој. Но. Следи нагласено НО. Во ноември 1991 г. првиот човек на партијата, сега познат како Бугарин, беше во посета на "македонските Бугари" од МПО во САД. По враќањето ја легитимира својата предаденост кон разложување на Македонците во Македонци-грци, Македонци-срби... На 11.3.1992 г. одговорив против

Рубриците ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.

АПЕЛ ЗА ПОМОШ

Ние сме шестчлено семејство, јас, сопругата и 4 деца. Никој од нас не работи, живееме од социјална помош од 3.600 денари. Струјата ни е исклучена, должиме 42.000 денари. Ги молам сите добронамерни луѓе од странство ако можат да ми помогнат со парични средства и донации. Живееме во XXI век, а немаме ниту пари за јадење, немаме ништо.

Од Живко Кузмановски н. Кравари ул. "Битолска" 24

разложувањето на македонското национално ткиво. Следеше удар - постапка за мое разрешување од член на Уставната комисија. Стојан Андов, прв човек на Собранието и пратениците Наке Стојановски и Ристо Јованов застапаа во моја одбрана. Останав во Уставната комисија. Ударот е удар. Се најдов надвор од кругот на партијата. И, дојде 1995 г. "Фокус" објави опширен текст од првиот финансиер на ВМРО-ДПМНЕ, "Баба Цана". Во него и моето име. Ми потекоа мисли со неодреден тек. Од таа мешаница потече јасна мисла: Сум бил планиран за удар и затоа сум бил "под присмотра" на партискиот врв. Почна да ми се создава појасна слика. Првите јасни знаци се од август-септември 1990 г. Дома ми дојдоа тројца членови на партијата. Критична тема: основаче нова партија поради нагласена бугаризираност на постоечката. Нема услови. Здружение на прогонуваните? Да, може. Еден од тројцата ја вршеше "присмотрата". Живот со "присмотри". "Присмотра" и од КОС. И од тајна служба на Бугарија, за што бев известен во 1995г. Си докажав на софискиот аеродром во 1998 г. пред лет за Њу Џерси и Њујорк. Кај Македонците. Живот со душевен набој и необјасливи душевни состојби, за кои нема со кого да се разговара. Меѓу ретките соговорници до некаде ми беше Слободан Јанковски, прв човек на ВМРО-ДПМНЕ на Општина Центар. Во 1993г. отстранет. Кафеански соговорник ми ја негираше ВМРО-биографијата. Душевна повредливост. Ги прекинав контактите. Во една контактна ТВ-емисија мојата вистина за извесниот Бугарин е блокирана. Ми се прилепени додатоци. И "параноик". Во 2003 до Одборот за прослава на 100 ГОДИНИ ИЛИНДЕН поднесов предлог за вклучување и името на Драган Богдановски во програмата. Два пати бев на неговиот гроб во Куманово. Законот за "лустрација" нема упатеност кон "присмотрата" од "бугарското крило" на таа ВМРО-ДПМНЕ и од тајната служба на Бугарија. Секако, не само кон мене.

Коле Мангов,
поет и публицист

